

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(12. august 2003)

At Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) den 3. juni 2003 ikke nåede til enighed om forslaget til direktiv om vikararbejdere ⁽¹⁾, skyldtes et blokerende mindretal på fire medlemsstater (Danmark, Tyskland, Irland og Det Forenede Kongerige), som krævede en varig undtagelsesbestemmelse for ansættelser på under 6 måneder m.h.t. princippet om lige behandling af vikararbejdere. En sådan undtagelsesbestemmelse ville have betydet, at langt den største del af vikararbejdere ikke ville være dækket af direktivets bestemmelser om lige behandling.

På Det Europæiske Råds møde i Lissabon (den 23. og 24. marts 2000) krævede man en balance mellem fleksibilitet og sikkerhed på EU's arbejdsmarkeder. I Kommissionens forslag forsøger man at opnå denne ligevægt ved at fastlægge en minimumsbeskyttelse for vikararbejdere og samtidig at ophæve de nuværende restriktioner for anvendelsen af denne type arbejde for at skabe flere job. Kommissionen håber, at en fælles holdning kan fastlægges uden forsinkelser, og Kommissionen har forpligtet sig til at udføre sin opgave ved at sikre, at mandatet fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles i marts 2003 om at nå til enighed inden december 2003, gennemføres.

⁽¹⁾ Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold, EFT C 203 E af 27.8.2002, KOM(2002) 701 endelig udg.

(2004/C 33 E/227)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2124/03
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(25. juni 2003)

Om: Ansættelse af tjenestemænd fra de tiltrædende lande

Den Europæiske Unions Tidende af 22. maj 2003 (C 120 A — Volume 46 — EN) indeholder bekendtgørelser om 1 355 ledige stillinger, hvortil kun borgere fra de ti nye medlemsstater kan komme i betragtning («You must be a ... citizen»).

I en pressemeddelelse af 26. maj 2003 (IP/03/747) oplyser Kommissionen, at der over en syvårig periode skal ansættes 3 900 tjenestemænd fra de tiltrædende lande.

EF-traktatens artikel 17 har følgende ordlyd:

1. Der indføres et unionsborgerskab. Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en medlemsstat. Unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.
2. Unionsborgerne har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne traktat.

EF-traktatens artikel 39 har følgende ordlyd:

1. Arbejdskraftens frie bevægelighed sikres inden for Fællesskabet.
2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.
4. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

Finder artikel 39, stk 4 også anvendelse på tjenestemænd og ansatte i EU-institutionerne? På grundlag af hvilke argumenter?

Erkender Kommissionen, at stillingsbeskrivelserne, som de fremgår af EUT af 22. maj 2003, ikke behøver at være bundet til en bestemt nationalitet? I benægtende fald hvorfor ikke? Hvorfor giver den i bekræftende fald ikke alle EU-borgere adgang til disse stillinger?

Deler Kommissionen den opfattelse, at ansøgere fra allerede eksisterende medlemsstater derved diskrimineres? Hvilket budskab har den i benægtende fald til de – overvejende unge – ansøgere fra de 15 allerede eksisterende medlemsstater, som ønsker at gøre karriere i EU-institutionerne, men kun vanskeligt eller slet ikke får adgang hertil på grund af den kontingenterede tilstrømning fra de tiltrædende lande?

Kan Kommissionen give en oversigt over antallet af ansættelser i 2000, 2001 og 2002, fordelt på nationalitet (fra hvilken medlemsstat), alder og stillingens niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(12. august 2003)

Reglerne for udvælgelse af tjenestemænd til de europæiske institutioner er fastlagt i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber. I artikel 27 i afsnit III i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsættes det, at »det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater«.

Det anføres endvidere i artikel 27, at »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.

Som ved tidligere udvidelser af EU har Kommissionen vedtaget et forslag til bestemmelser om midlertidig fravigelse fra vedtægten. Disse bestemmelser giver institutionerne mulighed for at ansætte tjenestemænd fra de kommende medlemsstater på grundlag af deres statsborgerskab for at sikre den nødvendige tilgang af medarbejdere fra disse lande til de forskellige tjenestegrene i institutionerne. I forslaget, som i øjeblikket drøftes i Rådet for Den Europæiske Union, foreslås en gyldighedsperiode på syv år for fravigelsen.

Kommissionens forslag indeholder også bestemmelser om muligheden for i den syvårige gyldighedsperiode at afholde udvælgelsesprøver til udvælgelse af statsborgere fra de nuværende 15 medlemsstater med henblik på at sikre en afbalanceret ansættelse på det geografisk bredest mulige grundlag i hele overgangsperioden efter de nye medlemsstaters tiltrædelse.

Trods fravigelsens undtagelsesmæssige karakter, som giver institutionerne mulighed for at ansætte tjenestemænd på grundlag af nationalt tilhørsforhold til en af de nye medlemsstater, understreges det, at den fortsatte afholdelse af udvælgelsesprøver for de nuværende 15 medlemsstater udgør den overordnede ramme for ansættelsespolitikken i overensstemmelse med retningslinjerne i EF-traktatens artikel 39.

Oplysninger om ansættelse fordelt på nationaliteter findes i de tabeller, der er sendt direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat.

(2004/C 33 E/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2125/03

af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(25. juni 2003)

Om: Faste bogpriser

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 16. maj 2002 (P5_TA(2002)0244) Kommissionen om på grundlag af EF-traktatens artikel 95 og senest inden (!!) udgangen af 2002 at forelægge et forslag til retsakt om faste bogpriser.

Har Kommissionen allerede et forslag til retsakt klart, og kan den oplyse indholdet heraf? Kan Kommissionen i modsat fald oplyse, hvorfor den ikke har efterkommet Europa-Parlamentets anmodning?